

РЕШЕНИЕ

№ 220

гр. Д., 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Д., VI СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Соня Т. Дженкова

при участието на секретаря Теодора С. Димова
като разгледа докладваното от Соня Т. Дженкова Гражданско дело № 20223230103466 по описа за 2022 година

и за да се произнесе съобрази следното :

С искова молба вх.№ 20683/25.11.22г. и допълнителна уточняваща молба вх.№ 936/16.01.23г. К. Н. В. с ЕГН *****, с настоящ адрес: ***, е предявила срещу “*** ** ЕИК *** седалище и адрес на управление: *** в условията на обективно съединяване следните искове:

-Съдът да признае незаконността на уволнението на ищцата К. Н. В., като отмени Заповед № 1114/01.11.2022г. на ***я на „*** ** ЕИК ***;

-Иск с правно основание чл.344 ал.1 т.2 от КТ, за възстановяване на ищцата на предишната и работа и длъжност „***”;

-Иск с правно основание чл.344 ал.1 т.3 вр. с чл.225 ал.1 от КТ, за осъждане на ответника да заплати на ищеца обезщетение за оставане без работа вследствие незаконното уволнение за периода в размер на шест брутни трудови възнаграждения от 879.97лв. и 0,6% допълнително възнаграждение за всяка прослужена година, или общо в размер на 1965,54лв., след приспадане сумите изплащани на ищцата от Бюро по труда ведно със законната лихва върху сумата до окончателното ѝ изплащане.

-Иск по чл.344 ал.1 т.4 КТ за поправка на вписаното основание за прекратяване на трудовото правоотношение в трудовата книжка на ищцата;

-Иск на основание чл.224 ал.1 от КТ да и бъде изплатено обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 9 работни дни за 2022г. в размер на 313,04лв., ведно със законната лихва считано от датата 01.11.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

-Иск на основание чл.221 ал.1 от КТ за заплащане на обезщетение поради прекратяването на трудовото правоотношение от работодателя без предизвестие в размер на брутното трудово възнаграждение от 879.97лв. и допълнителното възнаграждение в размер на 0.6% за всяка прослужена година, или общо 964,44лв., ведно със законната лихва върху сумата,считано от датата 01.11.2022г. до окончателното ѝ изплащане;

-Иск съдът да обяви недействителността на Допълнителното споразумение от 10.10.2022г. към трудов договор №164/13.07.2018г., като противоречащо на чл.314 във вр. с чл.315 ал.1 от КТ или при условията на евентуалност на основание заобикалянето на закона поради липсата на склад и на длъжност „***“ в База П. и назначаването на ищцата с цел съкращаването и, както и поради нарушаването на добрите нрави изразяващи се в диалог между две договарящи се страни и едностранно налагане на условията за изменение на

трудовете правоотношение и липсата на основание за изменението му.

С уточнителната молба ищцата оттегля предявения иск за поправка в трудовата книжка на ищцата.

Фактически твърдения в исковата молба: На 13.07.2018г. К. В. сключила трудов договор с „Агросилоз“ ЕООД, със седалище и адрес на управление : ***, за изпълнение на длъжността „***“. Към тази дата имала Решение на ТЕЛК за 50 % трайно намалена работоспособност. Впоследствие ТЕЛК и определил 90 % трайно загубена работоспособност и дадена препоръка да продължи да работи като „***“, тъй като е противопоказана за тежък физически труд, както и за работа в среда с токсични вещества. На тази длъжност продължила да работи до 10.10.2022 г.

На основание решение взето на 29.04.2022г. едноличният собственик на капитала на „Агросилоз“ ЕООД е променил името на ЕООД на „***“.

На 10.10.2022г. с допълнително споразумение към трудов договор № 164/13.07.2018г. ищцата е преназначена на длъжността „*** на склад“ в База- с.П., като и било обяснено, че няма да има промяна в мястото и характера на работата и че това се прави формално заради щатното разписание и не засяга интересите и. Съгласно допълнителното споразумение ищцата е назначена за неопределено време, с 6 месечен изпитателен срок. В Базата в с.П. никога не е имало склад, нито ***. Връчена и е длъжностна характеристика за „***“, но в нея не е упоменато в кой склад следва да изпълнява функциите си, а вместо това пише - „в складовете“.

Въпреки извършеното «преназначаване» на ищцата не са предавани стокови активи, нито извършван опис и инвентаризация на складовете. Напротив, със знанието на работодателя ищцата продължила да осъществява предишните си функции като ***.

При преназначаването на ищцата не са поискани медицински документи, въпреки, че работодателят знаел за трудоустройването на В.. Място, на което е преназначена не е за трудоустроено лице и изцяло е в противоречие с чл.315 ал.1 от КТ. Освен това, работодателят знаел, че В. не е с икономическо, а с техническо висше образование.

В чл.8 от Допълнителното споразумение е посочено, че работника ще ползва по 20 дни платен годишен отпуск, вместо полагащите и се по чл.319 от КТ не по-малко от 26 работни дни.

В чл.15 от Допълнителното споразумение е посочено, че прекратяването на трудовото правоотношение ще бъде или по взаимно съгласие или с едномесечно предупреждение на една от страните.

Допълнителното споразумение било връчено на ищцата в края на работния ден и заявено, че непременно трябва да го подпише и да се предаде на администрацията. Без да има възможност да се запознае със съдържанието на документа и да се консултира с близките си ищцата била принудена да го подпише.

В чл.15 ал.2 предложение последно е посочено, че за прекратяването на трудовото правоотношение следва да се счита „утвърждаването на протокола за предаването на работата“. Такъв протокол липсва както по отношение на начало, така и по отношение на прекратяването му.

Прекратителната Заповед № 1114 /01.11.2022г. на ***я на Базата в с.П. била връчена като копие от колежките на ищцата. В нея не били посочени и дължими обезщетения по КТ за неспазен срок на предизвестие въпреки договорения с Допълнителното споразумение едномесечен срок на предизвестие от всяка от страните. Посоченото в заповедта прекратително основание е чл.71 ал.1 от КТ.

В срока по чл.131 от ГПК ответното дружество депозира отговор на исковата молба. Не се отрича от ответника, че ищцата е сключила трудов договор с „Агросилоз“ ЕООД, със седалище и адрес на управление *** за изпълнение на длъжността „***“.

Не се спори, че към дата на сключване на трудовия договор ищцата е имала Решение на ТЕЛК за 50 % трайно намалена работоспособност.

Не се спори, че след решение взето на 29.04.2022г. едноличният собственик на капитала на „Агросилоз“ ЕООД е променил името на ЕООД на „***“.

Конкретните възражения на ответното дружество са :

- липсват данни и доказателства ищцата да е въведена в заблуждение или да е принудена за да сключи допълнително споразумение към трудов договор № 164/13.07.2018г. за промяна на длъжността;

- не отговаря на фактическата обстановка, че работника е останал на старата си длъжност „***“;

- невярно е твърдението, че в Базата в с.П. никога не е имало склад, напротив има складовете;

-дали е имало или не е имало до настоящият момент *** и такава длъжност в базата в с.П. е ирелевантен въпрос за спора;

-дори и да са налице административни нарушения от страна на работодателя , това не променя въпроса с прекратяване на трудовото правоотношение.

-съгласно допълнителното споразумение ищцата е била назначена на нова длъжност и изпитателен срок 6 месеца,/чл.,1т.4 от Допълнителното споразумение/.В тази връзка вече няма защита по отношение на работника съгласно чл.317 от КТ и няма значение здравословно състояние на работника , няма защита за работника.

-Видно от длъжностната характеристика, не е налице задължение за работодателя да се съобразява с разпоредбата на чл.315 ал.1 от КТ и да се взема предвид ,че ищцата е трудоустроено лице.

-Без значение е, кога и как, дали в края на работния ден е връчено споразумението и как то е подписано, след като е налице волеизявление от страна на работника;

-При договор с изпитателен срок за изпитване в полза на работодателя, никой не е длъжен да се съобразява с решение от ТЕЛК съгласно чл.333 ал. 1 т.2 от КТ.

-Няма нормативна уредба, която да задължава работодателя при трудово договор със срок за изпитване и преди да бъде уволнена ищцата да се иска разрешение от Районната Инспекция по труда;

В открито съдебно заседание ищцата поддържа заявените претенции. Уточнява твърдението си по отношение процесното допълнително споразумение, като петитума да се счита, съдът да установи недействителността му поради нарушаване на закона- конкретно разпоредбите на чл.314 и 315 от КТ и в условията на евентуалност е недействително поради заобикаляне на закона. Работодателят е извършил реално съкращаване щата на ищцата и за да не спази изискванията на КТ за извършване на подбор, е предприел действия по формалното сключване на допълнително споразумение за промяна на длъжността с изпитателен срок.

По отношение на исковете за заплащане на неплатен отпуск, както и иска за обезщетение за неспазено предизвестие, се заявява, че се предявяват при условията на евентуалност в случай, че бъдат отхвърлени исковете за признаване на незаконното уволнение и възстановяване на преди заеманата длъжност.

В открито съдебно заседание пълномощникът на ответното дружество поддържа отговора. Признава, че протокол за предаване на наличността в складовете не е съставян, но това обстоятелство има отношение към евентуално материалната отговорност, ако има установени липси. След назначаване на ищцата като ***, работата в базата се осъществявала по следния начин: След като ***та измери наличната стока, която влиза и излиза, за което се съставя кантарна бележка, ***ът извършва опис на база на кантарните документи.

Работното място на К. В. като *** отново било в кантарното помещение, заедно с един „****“ и «***». След 10.10.22г. К. В. не е съставяла кантарни бележки, а само описи.

В обясненията по реда на чл.176 от ГПК ищцата твърди, че след назначаването и като *** в базата нямало работа и затова служителите били изпратени на черешовата градина да събират дървета за огрев по разпореждане на ръководството в К..

Районният съд, след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, че между страните е възникнало валидно трудово правоотношение, като ищцата изпълнявала длъжността „****“ с месторабота с.П..В този смисъл е представен трудов договор № 164/13.07.2018г. Договорът е безсрочен и със срок на изпитване бм. в полза на работодателя.

Представена е длъжностна характеристика за длъжността „****“, връчена на работника, съгласно която служителя има следните задължения:

1. Претегля превозните средства точно, като използва компютърната система на фирмата и софтуера за въвеждане на данни (кантарни бележки), проверявайки дали всички документи са попълнени правилно.

2. Следва реда и дисциплината на мястото.

3. Поддържа висок стандарт на стопанисване в работната област

4. Визуално проверява платформения кантар в началото на всяка смяна, уверявайки се, че е почистен и няма замърсяване или предмет отдолу.

5. Следва вътрешните процедури, за да се увери, че обичайната насрещна проверка на платформения кантар се извършва редовно, отчита всички отклонения и предприема необходимото действие.

6. Проверява превозните средства на изхода, уверявайки се, че цялото количество е разтоварено.

7. Създава отчети и проверява дали крайните срокове са спазени.
8. Незабавно докладва пред висшестоящите всяко действие, което може да окаже влияние на имуществото на фирмата, като участва в комисията, която ще се опита да реши проблема.

9. Следва изискванията за съхранение на отпадъци, избягва замърсяването и минимизира въздействието на околната среда.

10. Незабавно докладва пред силовия мениджър всеки дисциплинарен проблем, който му е известен, или несъответствие, свързано с вътрешните работни процедури, вътрешни правила, качество или безопасност на храните.

11. Изпълнява всякакви други задачи, които са дадени от висшестоящите.

Не е спорно по делото, че към датата на постъпване на работа ищцата е трудоустроена с ТЕЛК решение за 50 % трайно намалена работоспособност. Впоследствие ТЕЛК и определил 90 % трайно загубена работоспособност и дадена препоръка да продължи да работи като "****", тъй като е противопоказана за тежък физически труд, както и за работа в среда с токсични вещества. В този смисъл е представено Експертно решение за преосвидетелстване №0308/ 21.01.21г. на МБАЛ "Св. Анна - Варна" АД. Работодателят не оспорва, че при сключване на трудовия договор ищцата е имала Решение на ТЕЛК за 50 % трайно намалена работоспособност.

На 10.10.2022г. с допълнително споразумение към трудов договор № 164/13.07.2018г. ищцата е преназначена на длъжността „*** на склад“ в База- с.П.. Срокът на договора е за неопределено време, със срок на изпитване 6 месеца от датата на постъпване на работа.

В чл.8 от Допълнителното споразумение е посочено, че работника ще ползва по 20 дни платен годишен отпуск.

В чл.15 от Допълнителното споразумение е посочено, че прекратяването на трудовото правоотношение ще бъде или по взаимно съгласие или с едномесечно предупреждение на една от страните.

Представена по делото е длъжностна характеристика за длъжността "****", в която са посочени следните задължения на служителя:

1. Организира приемането, съхраняването и предаването на стоки и материали.
2. Приема и организира транспортирането на стоки и материали.
3. Отпуска стоки и материали срещу оформени по съответния ред документи.
4. Оформя документи и води отчет за постъпилите и отпуснатите стоки и материали.

5. Контролира качеството, количеството и комплектността на постъпващите в складовете стоки и материали и съответствието им с придружителните документи.

6. Следи за състоянието на съхраняваните стоки и материали и прави предложения при възникнали проблеми.

7. Участва при извършването на инвентаризации в склада.

8. Изпълнява и други конкретно възложени задачи, свързани с длъжността.

II. ОСНОВНИ ОТГОВОРНОСТИ, ПРИСЪЩИ ЗА ДЛЪЖНОСТТА

1. Отговаря за правилното обработване и съхраняване на стоките и материалите в складовете.

2. Носи отговорност за установени липси на стоки и материали в складовете.

Посочено е изискване за заемане на длъжността. Средно икономическо образование.

По делото не е спорно, че ищцата не притежава такова образование. Представен е диплом за завършено висше техническо образование на Висш машинно -електротехнически институт В..

Със Заповед № 1114 /01.11.2022г. на ***я на „*** *** трудовият договор на К. В. е прекратен на осн. чл.71 ал.1 от КТ, считано от същия ден.

Работодателят представя таблица за отчитане явяването на работа през м.октомври 2022, в която са отразени две длъжности за *** до 10.10.22г., след което К. В. е вписана като *** на склад.

С разпореждане № 031-00-5570-1/01.12.2022г. на ищцата е отпуснато обезщетение за безработица, считано от 01.11.2022г. до 31.08.2023г. в размер на 27,22лв. дневно.

Съгласно справка актуално състояние на трудовите договори в ответното дружество към 10.10.2022г., средносписъчният състав на дружеството е от 12 служители/работници.

По реда на чл.176 от ГПК ищцата сочи, че в базата в с.П. няма складове за съхранение на зърното. Има силоси и складове, които са в помощ на силосите. Когато има разлика във влажността на зърното, то се прехвърля от силосите в складовете за обработка. Налични са два помощни склада.

По делото е допусната и приета като доказателство съдебно- счетоводна експертиза. След извършената проверка на приложените по делото материали и проверка в счетоводството на ответното дружество, експертизата дава следното заключение:

1.Обезщетението за оставане без работа, считано от датата 01.11.2022 г. за шест месеца до 30.04.2023 г. е в размер на 5406.54 лв., от което след приспадане на определеното и изплатено от НОИ обезщетение за безработица в размер на 3320.84 лв., е с остатъчен размер на 2085.70 лв. / таблица 2/

2.Обезщетението за неспазен срок на предизвестие от един месец, считано от датата на незаконното ѝ уволнение 01.11.2022 г., е в размер на 901.09 лв.□

3.Полагащият се на ищцата платен годишен отпуск по чл.139 от КТ, използван и неизползван е както следва :

- За 2021 г. от полагащият се 26 дни платен годишен отпуск, ищцата е използвала 27 дни, т.е. 1 /един/ ден в повече
- За 2022 г. от полагащият се 22 дни платен годишен отпуск, ищцата е използвала 16 дни, и са останали 6 дни неизползвани, от които 5 /пет / дни са ѝ - начислени и изплатени при прекратяване на трудовото правоотношение с последното дължимо трудово възнаграждение, и останал неизползван 1/един/ден.

Обезщетението по чл.224 от КТ за 1/един/ ден неизползван платен годишен отпуск за 2022 г., е в размер на 42.91 лв.

4.По фишове за работна заплата на ищцата за м. Октомври 2022 г. е с вписано възнаграждение 1115.64 лв., включващо :

- 214.55 лв. брутно възнаграждение за отработени 5 дни на длъжност „*** „ за периода от 01.10.2022 г. до 09.10.2022 г. вкл.
- 686.54 лв.брутно възнаграждение за отработени 16 дни на длъжност „*** склад „ за периода от 10.10.2022 г. до 31.10.2022 г.
- 214.55 лв. - обезщетение по чл.224 от КТ за 5 дни неизползван отпуск

Съгласно чл.1, ал.8,т.7 от Наредбата за елементите на възнагражденията и за доходите, върху които се правят осигурителни вноски и чп.40, ал.1, т.1 от 330, върху начисленото обезщетение по чл.224 от КТ - не се начисляват и внасят осигурителни вноски.

При начислено брутно трудово възнаграждение за отработени 21 дни в размер на 901.09 лв., което е и осигурителен доход по КСО и Наредбата за елементите на възнагражденията и за доходите, върху които се правят осигурителни вноски - експертизата не установи да е налице разминаване между начисления по фиш за заплата осигурителен доход и декларирания пред ТД на НАП от ответното дружество.

5.За времето от 10.10.2022 г. до 30.10.2022 г. са издавани кантарни бележки, за вход и изход на продукцията. Съставяни са описи - за вход и изход на продукцията, в табличен вид - идентични с приложените по делото на л. 153-155 и л. 166-171, в които няма записвания кой е съставителя.

През м.09.2022 г. - издадените кантарни бележки за вход и изход на продукцията описани в приложение 1, са със записвания за оператори : „ Т. „ и/или „ К. „ . През м.09.2022 г. са съставяни описи - за вход и изход на продукцията, в които няма записвания кой е съставителя.

Счетоводната експертиза е оспорена в частта относно заключението за дните на платен отпуск, неползван от ищцата, при което по искане на ищцата е приложено трудовото и досие в оригинал, както и ответната страна е задължена да представи молбите за отпуск на ищцата, с оглед направеното оспорване и допускане на евентуална съдебно-графическа експертиза.

След справка с книгата по трудовото досие на ищцата се установява, че то не съдържа молби за отпуск на служителя.

Въпреки изричните указания на съда за задължаване на ответника да представи молбите за ползване на отпуск, подавани от К. В., такива не се представиха по делото.

Ответната страна представя описи от 11.10.22г./166л./,26.10.22г./л.153/, от 28.10.22г./л.154/, като твърди, че са съставени от ищцата, при и по повод работата и като ***. Представена е и препис от кантарна книга- извлечение, видно от която на 11, 12,14, 26 и 28.10.22г., както и на 31.10.22г. е имало движение внос- износ в зърнобазата. Не са представени описи за всички дни, в които е осъществяван внос –износ в базата.

Ищцовата страна оспорва авторството на представените описи , доколкото са неподписани документи.

При преглед на кантарната книга се установяват съответни вписвания за деня, в който са осъществяване внос- износ на продукцията, артикул, доставчик или клиент, превозно средство, тонаж. След извършеното вписване за движението на стоки, винаги под

текста е отразено количеството с натруване и като остатък в базата. Т.е в кантарната книга е водена статистика за оставащото количество от съответния артикул в базата след осъществения внос или износ. Тази дейност е извършвана и преди 10.10.2022г. , когато е променена работата на ищцата и след тази дата.

По делото са събрани гласни доказателства.

Свидетелят Д. И. Г. е бивш *** на базата в с.П.. Работи там от 2009г. К. В. била назначена на длъжността „***“ в зърнобаза П.. До края на 2022година в базата не е работило лице на длъжността „***“.

В базата се съхранява само зърно, като работата била организирана по следния начин: Първата манипулация е след като влиза транспортното средство, със сонда се взема проба, която е автоматична. *** работи в кантарното, в едното отделение. Като стане готова пробата, понеже е автоматично, светва на кантара индикация, че може да приеме стоката и *** съобщава на *** за процента на влагата. ***та записва брутото понеже кантара и лабораторията/пробовземането е на едно и също място.

Съдът предявява на свидетеля кантарната книга той потвърждава, че това е кантарната книга. Тя съдържа данни за автомобила, за тонажа, за вида на стоката. Записва се и номера на кантарната бележка. ***та записва всички данни и стоката влиза в склада. Разтоварва, отива на кантара, ***та записва вече колко е тарата и се образува нетото. Същевременно издава бележката от компютъра. Всички данни ***та освен на кантарната книга вписвал и на компютъра. Отделно се правел опис на края на деня. Този дневен опис, заедно с кантарните бележки, разпечатани от компютъра се изпращат в К., където е счетоводството на фирмата. Тези описи и кантарни бележки били подписвани от ***та.

Според свидетеля организацията на работата не изисквала да се назначи *** , тъй като ***те, които водят прецизна информация за наличностите в склада, която била достатъчна да се направи винаги по счетоводен път изчисление какви наличности трябва да има. Няколко пъти били правени ревизии в зърнобазата, чрез чужда фирма *** , която засича зърното с електронни уреди и установява наличността на продукцията в този склад. Докато Д.Г. бил *** ревизии показвали абсолютно съвпадение с наличностите по кантарните книги, по дневните описи.

Базата в с.П. била закупена през м.май на 2022 г., което довело до смяна на името на фирмата на *** ***.

Свидетелят знае за служители от други бази от Г.Т., С., Д.,К., които били пращани да извършват дейности в черешовите градини на *** , но от базата в с. П. по разпореждане на свидетеля не са пращани хора да правят това до 10.10.22г., когато бил прекратен договора на свидетеля.

Като *** на базата в П. именно свидетелят назначил ищцата на работа. Едва една, две години след започване на работата узнал, че тя е освидетелствана от ТЕЛК.

Свидетелят Д.Д.В. е съпруг на ищцата по делото. Споделя, че познава Зърнобаза П., понеже работил там около четири години и половина като охранител, до м.май 2022година. Трудовите му отношения били с външна фирма. В базата били обособени четири силоза и две помещения големи като складове. Когато имало повече влага зърното се вкарвало там за временно съхранение на зърното докато изсъхне. Това били спомагателни складове, проветриви помещения за съхнене на продукцията и после зърното се прибиращо в силозите.

Свидетелят сочи, че на 10.10.22г. в 16,45 часа изчаквал отвън с колата за да прибере съпругата си от работа. Тя дошла с един лист и съобщила, че понеже са сменили фирмата, проформа са я накарали да разпише договор да я преназначат, защото две *** не трябвало да се водят. Господин И.П. го донесъл и бързал тя да го разпише, защото трябвало да носи и на други хора документи. Нямало промяна в заплатата на новата длъжност.

Свидетелят попитал съпругата си в работата и дали ще се наложи да съставя някаква документация. Тя отговорила, че никой нищо не й е казал, казали са й, че продължават по старому.

След преназначаването си ищцата продължила да посещава кантарното помещение, но след това им взели електрическите отоплителни уреди, свалили климатиците, защото е криза, и работниците ходили на градината на г-н Б. да събират дърва за огрев. Дали им печки на твърдо гориво и повечето време ходили на градините. В кантарното останала колежката А., тъй като имала проблеми с краката. Сутрин свидетелят водил съпругата си на работа и виждал как служителите се качват на служебната кола.

На 01.11.22г., около 5 часа се обадила колежката на К. В., че последната е съкратена и още на 30-ти не е трябвало да е на работа.

Свидетелката А.Т.Г. е в служебни правоотношения с ответното дружество.Изпълнява

длъжността „***“ и е назначена във фирмата от 13 години. На 10.10.2022г.

К. В. била преназначена на длъжността „***“. След тази дата свидетелката изтегля камионите, върши си старата работа по ***то, след като издаде кантарната бележка я подава на К., която я описва на един опис на другия компютър. Преди това в описването на кантарната бележка в компютъра се правело от ***та.

Вечер се съставя опис. Този опис го преглеждала свидетелката като по-старша и след това го изпращали в офиса. Описът и кантарните бележки се изпращали на следващия ден сутринта директно по е-мейл на счетоводството. Описът не се принтирал.

Кантарните бележки се пазели и на хартиен носител и през съответния период се изпращали на счетоводството.

На 11.10.22г. в базата се осъществила една доставка, като свидетелката съставила кантарната бележка, а К. преписала данните на компютъра.

Във връзка с преназначаването на ищцата, на 09.10.22г., към 16,30часа, в базата дошъл ***я на Д. И.А.. Той донесъл и заповедта за преназначаване, както и обяснил какво представлява и каква е функцията на ***. Той обяснил, че К. В. ще води вече складовете, фактически съставяните описи ще ги пише тя, а свидетелката си остава на кантара. По време на разговора не станало дума за съставяне на документи за предаване на стоката.

Новият собственик *** сменил вида на отоплението в помещенията с такова на твърдо гориво. Дърва имало в склада от предходни години.

Свидетелката сочи, че не и е известно някой от работниците в базата да е ходил на черешовата градина, както и не се сеца през процесния период К. В. да е отсъствала от работното помещение.

Свидетелката знае, че работници от други бази са ходили на черешовите градини.

След 10.10.22г. К. не попълвала кантарни бележки. До складовете ходели всички, защото когато се изнася зърно трябва да се измете, да се събере, отворят се вратите на складовете.

По принцип ключовете стоят в кантарното помещение и складовете се отворят да се проветрява. След като К. станала *** тези ключове останали на предишното си място и тя не посещавала складовете самостоятелно.

В периода от назначаването на К. В. до прекратяване на трудовия и договор инвентаризация и ревизия не са правени. След прекратяване на договора на ищцата също не била направена ревизия.

Свидетелката Г. при предявяване сочи, че това са описите съставяни от К. В. за деня. Тези описи не се подписвали. Само били въведени в компютъра.

Свидетелката С.Д.Д. е *** в ответното дружество и в момента изпълнява длъжността *** на базата. На 10.10.22г. на К. В. била преназначена като *** или *** на складове. Връчването на документа за това станало в края на работното време от началника на база Д. И.А.. Свидетелката не си спомня за разговор между И.А. и К.. На другия ден К. дошла на работа, но не обсъдила с колежките си новата си длъжност. По принцип в този период нямало много движение на зърно. К. вече не сядала да тегли на кантара, правела описи, които преди се изготвяли на друг компютър като документи се изпращат в счетоводството. Тези описи не се подписвали.

В процесния период свидетелката по свое желание ходела на черешовите градини. Това със сигурност било практика в новата фирма, но специално в базата в П. никой не е нареждал насила на работниците. Свидетелката била шофьора в базата и със служебната кола водила колегите си до градините. Водила трима-четирима колеги, но не си спомня дали К. идвала. Но в някой дни до градините ходили двамата техници със служебната кола.

Свидетелката Д. има преки наблюдения над работата на ***те. През последните години, когато били вкарани програми в компютрите, описите съставяни от ***те вече не се правели на ръка и с подпис, а само на компютър и по електронен път се изпращали в счетоводството. След като назначили К. за ***, описите били правени от нея, а А. ѝ ги проверявала, защото може да сгрее нещо. Е-мейлите с описите били изпращани понякога от К., понякога ги от А.. При предявяването, свидетелката посочва, че това са съставяните описи и кантарна книга. Соци, че кантарната книга е най-достоверния документ.

След като К. била назначена за ***, ключовете от складовете продължили да стоят на същото място в кантарното, закачени на табло. Вратите на склада се отваряли от няколко човека, тъй като били тежки.

При пристигане на стока, свидетелката като *** преценяла накъде трябва да бъде складирано количеството и насочвала товарните автомобили за разтоварване. К. не присъствала при разтоварването.

При липса на внос –износ в базата служителките следвало да извършват дейности по поддръжката на базата- да се помете, почисти кантара, скубе трева и К. вземала участие, включително и в дните, след като станала ***.

Вечер складовете се заключвали от техниците в присъствието на всички работници в базата.

В последното съдебно заседание е подадена молба по чл.214 от ГПК и с протоколно определение от 14.02.2024г. е допуснато изменение на исковете, както следва:

-изменението на иска за заплащане обезщетение за неползван платен годишен отпуск от девет работни дни за 2022г., чрез увеличение цената на иска от размер на 313.04 лв. на 377.13 лв;

-изменение на иска за заплащане на обезщетение, за незаконно уволнение, чрез увеличаване цената на иска от 1965.64 лв. на 2085.00 лв.

- изменение на иска за заплащане на обезщетение за неспазено предизвестие от 964.44 лв., чрез намаляване цената на иска на 901.09 лв., като за горницата до първоначалния размер производството е прекратено поради оттегляне на иска.

При така установените фактически обстоятелства се налагат следните правни изводи:

Не е спорна между страните трудово-правната им връзка, възникнала по силата на трудов договор № 164/13.07.2018г. Договорът е безсрочен и със срок на изпитване бм. в полза на работодателя.

Ищецът е предявил инцидентен установителен иск с който се претендира обявяване на основание чл.74 ал.1 от КТ недействителност на сключеното допълнително споразумение от 10.10.2022г. Като предмет на спора са въведени от ищеца и двете основания предвидени в приложимата норма - противоречие на закона и заобикаляне на закона.

Твърденията на ищцата са, че със сключеното допълнително споразумение е нарушена разпоредбата на чл.314 във вр. с чл.315 ал.1 от КТ или при условията на евентуалност на основание заобикалянето на закона поради липсата на склад и на длъжност „***“ в База П. и назначаването на ищцата с цел съкращаването и, както и поради нарушаването на добрите нрави изразяващи се в диалог между две договарящи се страни и едностранно налагане на условията за изменение на трудовото правоотношение и липсата на основание за изменението му.

По въпроса за характера на процесното допълнително споразумение следва да се отговори, че на практика между страните се изменя съществуващото до момента трудовото правоотношение по отношение само на елемента „длъжност“, като се запазва безсрочния характер на трудовото правоотношение /чл.67 ал.1 т.1 от КТ/, но се въвежда уговорка за срок за изпитване в полза на работодателя по чл.70 ал.1 от КТ за проверка годността на работника да изпълнява новата длъжност ”***, склад“.

От събраните по делото доказателства следва да се приеме за установено, че в процесната база с.П. са работили двама ***, като на работодателя е съобщен факта на трудоустройването на ищцата с решение на ТЕЛК.

Свидетелските показания и обясненията на ищцата безпротиворечиво установат, че до подписване на допълнителното споразумение двете *** са осъществявали дейностите на кантара по приемане и пропускане на товари в базата, теглене, издаване на кантарни бележки и съставяне на описи към края на работния ден. Първоначално описите се водили на хартия, като се подписвали от ***-та. След въвеждане на програмни продукти, със съответните кодове ***-те съставяли описите в екселска таблица и сутрин ги изпращали на електронен адрес в счетоводството на работодателя.

От кантарните книги, представени в оригинал на съда за сравняване с приложените по делото преписи, се установява, че информацията е водена аналитично, като всяко излязло и влязло количество зърно е добавено, респ. изваждано от наличностите, като винаги след съответната операция е посочван остатъкът от стоката, налична в базата с натрупване. Свидетелските показания установяват, че така водената работа гарантирала добро отчитане на движението на стоки в базата, доколкото никога не са установявани липси при извършваните ревизии.

Въз основа на новата длъжностна характеристика на ***а са възложени нови задачи, а именно да организира приемането, съхраняването и предаването на стоки и материали, да приема и организира транспортирането на стоки и материали, да отпуска стоки и материали срещу оформени по съответния ред документи, оформя документи и води отчет за постъпилите и отпуснатите стоки и материали, контролира качеството, количеството и комплектността на постъпващите в складовете стоки и материали и съответствието им с придружителните документи, да следи за състоянието на съхраняваните

стоки и материали и прави предложения при възникнали проблеми, да участва при извършването на инвентаризации в склада.

От свидетелските показания се установява, че на К. В. обяснено, че трябва да спре да „тегли“ и следва да изготвя описите за деня. Реално и на практика с допълнителното споразумение работата на ***-та като обем е съкратена и една от функциите на ***-та са възложени на *** склад. Това е задължението за съставяне на опис, при което се вземат данните от всяка кантарна бележка и се нанасят в екселски таблици на въведения програмен продукт. Това е единственото пряко задължение на В., което тя е започнала да изпълнява, но което е изпълнявала и преди промяната на длъжността и. Ключовете за склада не са и предадени, не е извършено предаване на активи, не е направена ревизия при встъпването и в длъжност.

Относно обстоятелството за намаления обем работа в базата към 10.10.22г. са налице непротиворечиви и писмени и гласни доказателства.

Отвратната страна представя описи от 11.10.22г /166л./, 26.10.22г./л.153/, от 28.10.22г./л.154./, като твърди, че са съставени от ищцата, при и по повод работата и като ***. Представена е и препис от кантарна книга- извлечение, видно от която на 11, 12, 14, 26 и 28.10.22г., както и на 31.10.22г. е имало движение внос- износ в зърнобазата. Не са представени описи за всички дни, в които е осъществяван внос –износ в базата.

Настоящия състав приема за установено, че поради намалената работа, в някой от дните след назначаването и като *** и в зависимост от конкретните задачи за деня, ищцата В. по нареждане на работодателя е работила извън базата, като със служебен автомобил работниците били превозвани до черешовите градини в близост до базата. Също така, В. участвала в дейности по поддръжка на базата.

Разпоредбата на чл. 314 от КТ предвижда, в случаите, когато работник или служител, който поради болест или трудова злополука не може да изпълнява възложената му работа, но без опасност за здравето си може да изпълнява друга подходяща работа или същата работа при облекчени условия, се трудоустроява на друга работа или на същата работа при подходящи условия по предписание на здравните органи. Съгласно разпоредбата на чл. 315 от КТ работодателят е длъжен да определи ежегодно места, подходящи за трудоустрояване от 4% до 10% от общия брой на работниците и служителите в зависимост от икономическата дейност, ако има повече от 50 работници и служители. В останалите случаи работодателят не е длъжен да определя такива работни места, но има право да определи такива, като ирелевантни са причините, поради които се взема това решение.

В случая съгласно справка от НАП средносписъчния състав на назначените лица при ответното дружество е под 50 служители.

Не е спорно между страните обстоятелството, че ищцата е трудоустроена, като на работодателя е представен необходимия затова документ от ТЕЛК.

В случая, обаче не става дума за невъзможност на работника или служителя да изпълнява възложената му работа поради болест, довела до трайна нетрудоспособност съобразно предписание на здравния орган. В случая правоотношението с ищцата е прекратено не на основание чл.325 ал.9 от КТ, а на друго основание. Допълнителното споразумение не противоречи на конкретно въведението от ищцата норми на чл.314 и 315 от КТ, доколкото не е извършено прекратяване на трудов договор с оглед невъзможността на работника да изпълнява трудовите си функции. В този смисъл неоснователно е твърдението на ищцата в тази посока и следва да се постави на разглеждане следващото основание, което тя въвежда с исквата си молба.

Понятието „заобикаляне на закона“ съдържа всяко превратното упражнение на субективните права, което е укоримо, с оглед обществения интерес, и правните последици са отказ от защитата им, като в зависимост от естеството на действията, чрез които злоупотребата на правото се извършва, увреденият може да иска съответно още и обезщетение, и преустановяване на увреждането. Основно правно задължение на всички субекти, според установения в страната правен ред, е забраната да се злоупотребява с права, както и тяхното упражняване, ако то накърнява права или законни интереси на други, което е и изрично инкорпорирано в редица нормативни актове (напр. чл. 12 и чл. 63 ЗЗД, чл. 3 ГПК, чл. 6 Д., 173 КЗ, 187, ал. 2 КСО, чл. 29 З., вкл. чл. 57, ал. 2 от Конституцията на РБ). До злоупотреба с право може да се стигне, когато едно право се упражнява в нарушение на чужда свобода; когато правото се упражнява, за да се изключи или да не се осъществи друга правна възможност; когато правото се упражнява, за да се увредят чужди права и интереси и пр.

В чл. 8, ал. 1 КТ също е изрично разписана забрана за злоупотреба с права – трудовите права и задължения се осъществяват добросъвестно от страните по трудовото

правоотношение, съобразно изискванията на законите. Както е изяснено в решение № 71/24.07.2013 г., постановено по гр. дело № 284/2012 от IV г.о. на ВКС, едни и същи обстоятелства в различни казуси могат да установяват или не злоупотреба с права. Съдебната практика е дала разяснение, че злоупотреба с права от работодателя при уволнение на работник или служител е налице, когато се установи, че единственото му желание, ползвайки се от законово допустимо средство, е постигне на една-единствена цел: прекратяване на трудовия договор с конкретен/конкретни служители, която цел не би могъл да постигне по друг начин, или резултатът би се забавил, оскъпил или предполага събдяване и на друго условие, което работодателят не желае или не може да изпълни. Злоупотребата с право е упражняване на правото в противоречие с неговото предназначение, противопоставяне на духа и буквата на закона.

В исковата молба ищецът твърди, че работодателят е сключил допълнително споразумение, съдържащо клауза за срок за изпитване, в полза на работодателя, с единствената цел последващо уволнение по чл. 71, ал. 1 КТ, без намерение, нито необходимост, да изпита качествата на работника. За това свидетелства поведението на работодателя – работодателят е назначил ищцата на длъжността ***, без тя да отговаря на изискванията за образование, не е създал абсолютно никакви условия работника да започне изпълнение по новата длъжност и на практика трудовият договор е прекратен, без изобщо да е започнало изпълнение и без каквото и да е изпитване на работника за новата длъжност. Формално по делото са представени три описа от 11.10.22г./166л./, 26.10.22г./л.153/, от 28.10.22г./л.154./, като се твърди, че са съставени от ищцата, при и по повод работата и като ***. Но такива описи тя е съставяла и като ***. За изпълнение на въведените с длъжностната характеристика задължения на ***, работодателят, вменявайки материална отговорност на ***а, не е предвидил никакви действия по заприходяване на наличностите, по осигуряване контрол над съображенията за съхранение на зърното.

В случая по делото се установява, че правната възможност за сключване на договор за изпитване в полза на работодателя /допустимо, възможно само по себе си правно действие/, е използвана цЕ.сочено – за прекратяване на трудовото правоотношение с К. В. по чл. 71, ал. 1 КТ – без работодателят да е длъжен да посочи защо освобождава служителя, да извърши евентуално подбор по чл. 329 КТ или да се съобрази с други норми на предварителна закрила- чл.333 от КТ.

При анализа на събраните доказателства, съдът приема за установено, че В. не е започнала изпълнение на трудовите функции за длъжността по допълнителното споразумение – арг. чл. 63, ал. 4 КТ. Нещо повече, съдът приема за установено, че служителят не започнал изпълнение на работата по новата длъжност по вина на работодателя. К. В. е икономически слабата и дисциплинарно зависима страна по договора, а и служителите и работниците обичайно не комуникират директно със лицето, разполагащо с работодателска власт. Същественото обаче е, че работодателят не е имал възможност да повери качествата на служителя за справяне със задълженията по новата длъжност, а въпреки това, е уволнил В., на осн. чл. 71, ал. 1 КТ. Целта на договора за изпитване е страната, в чиято полза е уговорено изпитването, предварително да има възможност да провери дали условията на работа и изискванията за изпълнение на трудовите функции, отговарят на очакванията ѝ и удовлетворяват интересите ѝ. Страната, в чиято полза е уговорено изпитването, може да прекрати договора по всяко време, след като изпълнението по него е започнало, до уговорения срок, без да е необходимо да се обосновава.

При преценка на установеното по делото, включително обстоятелството, че при промяна на длъжността, заемана от В., работодателят не е променил размера на трудовото ѝ възнаграждение, съдът намира, че целта на работодателя, при сключване на допълнителното споразумение не е била действително да изпита служителя дали е годен за новата работа. Промяната на трудовото правоотношение в срочно, с клауза за изпитване в полза на работодателя, е законово допустимо средство, което, в случая, е ползвано за постигане на уволнението на К.В. – едностранно от работодателя, без предизвестие, без обосновка и съблюдаване евентуално на изисквания по КТ за предварителна закрила.

Допълнителното споразумение, като сключено при заобикаляне на закона от работодателя, е недействително, на осн. чл. 74, ал. 1 КТ. Искът за установяването на недействителността му е основателен и подлежи на уважаване.

Уволнението е незаконно и следва да бъде отменено, на осн. чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, а служителят възстановен на заеманата преди уволнението длъжност – това е „***“ в база с.П..

Видно от завереното копие на трудовата книжка на К.В. е останала без работа през шестмесечния период след уволнението си– от 01.11.2022 г. до 30.04.2023 г. Дължимото

обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ е в размер на 5406.54 лв., от което след приспадане на определеното и изплатено от НОИ обезщетение за безработица в размер на 3320.84 лв., е с остатъчен размер на 2085.70 лв. / таблица 2/ Искът за тази сума, претендирана след допуснатото изменение по реда на чл.214 от ГПК е изцяло основателен, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба – 25.11.2022 г., до окончателното издължаване.

С оглед изхода от иска за признаване на уволнението за незаконно, исковете за заплащане на неплатен отпуск, както и иска за обезщетение за неспазено предизвестие, заявени за разглеждане като евентуални в случай, че бъдат отхвърлени исковете за признаване на незаконното уволнение и възстановяване на преди заеманата длъжност, не следва да бъдат разглеждани.

ОТНОСНО ТАКСИТЕ И РАЗНОСКИТЕ: При този изход на спора по делото – уважаване на искът за установяване недействителност на допълнителното споразумение, конститутивните искове по чл.344, ал.1, т.1 и т.2 КТ и на осъдителния по чл.344, ал.1, т.3 КТ, на основание чл.78, ал.1 ГПК, ответникът дължи и следва да бъде осъден да заплати на ищцата, претендираните и сторени от нея разноски за адвокатско възнаграждение. Представените доказателства по делото са за договорено и внесено адвокатско възнаграждение в размер на 710лв., но доколкото този размер е общ за всички предявени искове, седем на брой, то за разгледаните и уважени искове следва в полза на ищцата да се репарират разноските съразмерно с уважените искове или в размер на 405,71лв.

С оглед изхода на делото, на основание чл.78, ал.6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на Д.ки районен съд държавните такси за уважените искове. Искът по чл.74 ал.1 от КТ е неocenяем, исковете за отмяна на незаконното уволнение (чл.344, ал.1, т.1 КТ) и за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност (чл.344, ал.1, т.2 КТ) са неocenяеми и съобразно чл.3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс (Тарифата) за тях се събира такса в размер до 80 лева, но не по-малко от 30 лева. С оглед фактическата и правна сложност на настоящото производство (обема от доказателства, наведените доводи и възражения от страните и т.н.), съдът намира, че дължимата държавна такса и по първите двата уважени иска следва да бъде в максимален размер от 80 лева за всеки от тях, а за иска за възстановяване на преди заеманата длъжност таксата следва да се определи на 50лв. Държавната такса за осъдителния иск по чл.344, ал.1, т.3, вр. чл.225, ал.1 КТ е в размер на 83,43лева, съобразно чл.1 от Тарифата. Дължимите държавни такси пред първата инстанция са в общ размер 293,43 лева.

Работодателят дължи и в полза на съдебната власт сумите поети от бюджета на съда разноски за възнаграждение на вещо лице. В случая е разходвана сумата от 400лв. Съобразно броя на исковете, за решаването на които е поставена задачата съдът намира, че в тежест на ответника следва да се възложат разноски за вещо лице в размер на 240лв, доколкото заключението има отношение по три от уважените искове.

Ответната страна е направила своевременно искане за присъждане на разноски по оттегления иск за заплащане на обезщетение за неспазено предизвестие за разликата от първоначалния размер от 964.44 лв., до 901.09 лв. Видно от представената фактура №***/13.03.2023г. за защита по двата иска за заплащане на обезщетения е уговорено възнаграждение в общ размер на 600лв. Доколкото не е предвидено самостоятелно възнаграждение за всеки от двата иска, следва да се предвиди по 300лв. за всеки от тях. Към тези сторени разноски следва да се прибавят транспортни разноски, припадащи се на иска, който е намален по размер, като общите разноски за транспортни разноски в общ размер от 84лв. се разделят на реално поставените на разглеждане искове 6 на брой, доколкото искът за поправка в трудовата книжка е оттеглен още с уточнителната молба. Или припадащата се част от транспортните разноски за намаления по размер иск възлиза на 14лв.

За явяване в следващо заседание ответникът си е начислил сумата от 1536 с ДДС. Припадащата се част за коментирания иск възлиза на 256лв. Така общия размер на разноските на ответника по този иск възлиза общо на 570лв. съразмерно на намалението, припадащите се разноски, които ищцата следва да възстанови на ответника по прекратената част след извършеното изменение на иска чрез неговото намаляване възлиза на 37,44лв.

Мотивиран от гореизложеното, Д.ки районен съд, гражданско отделение, 6-ти състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за **недействително** Допълнителното споразумение от 10.10.2022г. към трудов договор №164/13.07.2018г , сключено между с К. Н. В. с ЕГН *****, с настоящ адрес: ***, и “**** * ЕИК *** седалище и адрес на управление: *** при злоупотреба с право от страна на работодателя, на осн. чл. 74, ал. 1 КТ.

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННА И ОТМЕНЯ Заповед № 1114/01.11.2022г. на ***я на „*** * ЕИК *** , с която, на осн. чл. 71, ал. 1 КТ е прекратено трудовото правоотношение с К. Н. В. с ЕГН *****, на осн. чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ.

ВЪЗСТАНОВЯВА К. Н. В. с ЕГН ***** на заеманата преди уволнението длъжност „***“ в база с.П., на осн. чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ.

ОСЪЖДА “**** * ЕИК *** седалище и адрес на управление: *** да заплати на К. Н. В. с ЕГН *****, сумата в размер на 2085.70 лв., представляваща обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ, на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, както и обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата, считано от 25.11.2022 г. до окончателното издължаване, на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

ОСЪЖДА “**** * ЕИК *** седалище и адрес на управление: *** да заплати на К. Н. В. с ЕГН ***** сторените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 405,71лв., основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА “**** * ЕИК *** седалище и адрес на управление: *** да заплати в полза на съдебната власт, по сметка на Районен съд Д. сумата в размер на 293,43 лева. – сторени от бюджета на съда разноски и дължими по делото държавни такси, на осн. чл. 78, ал. 6 ГПК и 240лв. разноски за вещо лице.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Д.ки окръжен съд в двуседмичен срок от връчването.

На страните да се връчи препис от решението, на основание чл. 7, ал. 2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Д.: _____